

WERKEN MET PASSIE EN COMPASSIE

Op 13 oktober organiseerde *Zin*, het klooster voor zingeving en werk, ter ere van haar eerste lustrum, een congres: **Werken met Passie en Compassie; De winst van medemenselijkheid op de werkvloer.** Een trits van sprekers trad aan, onder wie de boeddhistische leraar Sogyal Rinpoche en Doekle Terpstra, voormalig vakbond leider. Ook was er veel ruimte voor de schone kunsten met muziek van onder andere de bandoneonspeler Carel Kraaijenhof, werd er aandacht aan 'het beeld' besteed. Zelfs theater kreeg de ruimte. Een mooi statement van de organisatie: ook kunst valt onder werk.

door Caroly van Oostende

Broeders van Barmhartigheid Na het gebruikelijke kopje koffie ging het congres van start met de eerste spreker. Jacobine Geel, de bekende NCRV-presentatrice en van haar geloof gevallen dominee, luidt de ontvangst in en benadrukt hoe spannend de wereld kan zijn als je deze door de ogen van het geloof beschouwd. Jacobine heeft de taak om als dagvoorzitter te fungeren. Vervolgens richt Hendrik-Jan Hoefman, directeur en medeoprichter van *Zin*, een welkomstwoord tot het publiek. Wat is *Zin*, en waar staan zij voor? *Zin* is een ideële organisatie die adviseert en begeleidt bij mens- en organisatieontwikkeling. Zij houden zich bezig met

organisatieadviezen en leiderschapontwikkelingen. Ziel en zaligheid staan bij hen centraal, en dat allemaal met als doel om werk weer een meer menselijk gezicht te geven. In principe streven ze er naar om meer vreugde op de werkvloer te creëren.

Hoefman noemt compassie het meest elementaire verbindingswoord tussen de verschillende spirituele tradities. Hij refereert aan de fraters van Tilburg, de grondleggers van *ZIN*, die zichzelf de "broeders van de barmhartigheid" noemen. Het congres is mede een ode aan hun werk.

Professor Kees Waaijman diept het onderwerp nog ietsje verder uit. De hoogleraar spiritualiteit aan de Radbouduniversiteit te

Nijmegen legt uit dat compassie anders werkt. Hij citeert de joodse filosoof Levinas die compassie de "goddelijke zwakte in de mens" noemt. Waaijman spreekt de angst uit dat zonder compassie het menselijke gezicht verloren gaat. Volgens hem vormt compassie het hart van alle professionalisering. Hij noemt de woestijnbroeders die alle beroepen en ambachten analyseerden en tot de conclusie kwamen dat het doel van arbeid is om bij de mensen het goede en het geluk te bewerkstelligen.

Swingend congres

Mensen mogen nooit gebukt gaan onder hun werk. Compassie creëert gemeenschapszin, zo betoogt hij verder,

lees verder op pagina 4

Sogyal Rinpoche houdt lezing

foto: Willy Stahle

WERKEN MET PASSIE EN COMPASSIE

vervolg van de voorpagina

het verhoogt de inzet en betrokkenheid van medewerkers naar elkaar.

In zijn rede verwijst Waaijman naar Seneca die de mens als leden van een groot lichaam ziet. Hij citeert Meister Eckhart volgens wie het hoogste werk van God het bijbrengen van barmhartigheid bij de mens is. Waaijman geeft zelfs technieken aan hoe compassie te verwerven: "open je geest, durf verdriet te tonen, durf te wachten". Dat laatste legt hij wat minder goed uit; wachten waarop?

Duizelingwekkende betrokkenheid

Carel Kraaijenhof en zijn orkest, bekend van zijn optreden bij het huwelijk van Maxima en prins Willem Alexander, gaat er luchtig met een lichte noot overheen. We leven nog voor elf uur in de morgen en als redelijk ervaren congresganger moet ik nu al toegeven nimmer een dergelijk swingend congres te hebben meegemaakt. Waar de organisatie in slaagt is het thema 'werken met passie en compassie' aantoonbaar aanwezig te maken tijdens dit congres.

Theatermaakster en actrice Julika Marijn liet het gezelschap kijken door de ogen van Etty Hillesum, een joodse vrouw en schrijfster die tijdens de tweede wereldoorlog nog vol overtuiging van de aangename

kanten van het bestaan bleef getuigen.

Mij kwam het bijkans duizelingwekkend over, zoveel betrokkenheid naar de werkvloer. Na de lunch kwam Sogyal Rinpoche aan het woord. Hij zoekt het meer in algemene bewoordingen. Hij spreekt over "zuivere intentie", over "eerlijkheid", en "liefde". Hij wijst er op dat we het geluk binnen ons zelf moeten zoeken. "Als je het glas niet roert", zo spreekt Sogyal Rinpoche, "blijft het water helder".

Helaas was het programma zo vol dat er geen ruimte overbleef voor vragen en discussie uit de zaal. Toch was dit congres een zeer inspirerende ervaring en een fantastisch initiatief. Hopelijk laat *ZIN* niet weer een lustrum lang op een nieuw geluid wachten.

De dag eindigde letterlijk swingend, als het voltallige publiek opstaat onder leiding van jazz-zangeres Fay Claassen en haar begeleider de pianist Marc van Roon en handen klappend en ritmisch bewegend het congres uitluidt •

Meer informatie over *ZIN* valt terug te vinden op www.zininwerk.nl